

Obvestilo Slovincem v Kanadi!

Sporočam vsem Slovincem v Kanadi, zlasti tistim, ki bivajo v Torontu in njegovi bližnji in daljni okolici, da bo sv. maša za Slovence v nedeljo 27. marca in na Cvetno nedeljo 10. aprila, in sicer v poljski cerkvi Marije Čenstonovske (Gillespie St. No. 1 — Davenport Rd.)

Na veliko noč, dne 17. aprila, pa bo sv. maša za Slovence v italijanski cerkvi Karmelske Matere božje (202 St. Patrick's St. — Vzemite Dondas ali Harbord care).

Vse navedene nedelje bo sv. maša ob 10 uri. Vsakikrat pa bo tudi prilika za sv. spoved.

Vabim zlasti vse Slovence iz okolice Toronta, da porabijo to priliko in opravijo velikonočno sv. spoved. Kdor pa hoče priti pravočasno na vrsto, mora biti v cerkvi že ob 9 uri.

Pridite zlasti na velikonočno nedeljo v obilnem številu, da bomo zopet zapeli naše lepe velikonočne pesmi.

Dr. Jakob Kolarič, slovenski misijonar.

VESTI IZ SLOVENIJE

KRANJSKA GORA. — Še vedno smo pod mučnim in žalostnim vtisom samomora gostilničarja Mraka Alojzija. Žalostno je, če si vzame človek življenje iz obupa nad političnim stanjem in preganjanjem. Mrak Alojzij je bil pošten možak in odločen demokrat.

SV. TROJICA pri Mariboru. V grad Hrastovec so rdeči krvose nasilno odvlekli ogromno družin iz obmejnih vasi, ki jih nameravajo odpeljati v Makedonijo. Solz se ne da prešteti in strahu ne popisati.

LJUBLJANA. — Vodeča ko-trastična plast je dedalje bolj se zavedajo, da se jim tla majojo pod nogami. Žal nekateri v tem stanju še bolj divjajo. Drugi kot n. pr. bivši "krščanski socialisti" Kocbek Edvard pa pravilno gledajo na bodočnost. Kocbek je postal mistik. Svoje razkošno stanovanje je prenatrpal s starimi križi in nabožnimi slikami. Ta moli "po svoje" za zmago "socializma".

NOVI PROFESOR. — Častiti gospod Stanko Žerjal je bil imenovan za profesorja na slovenskih srednjih šolah v Trstu. Gospod Žerjal je slovenski goriški duhovnik.

SLOVENSKE SOLSKE ČITANKE. — V Trstu smo dobili nove slovenske šolske čitanke za prve tri razrede srednjih šol. Čitanke so tako dobro sestavljene slovenske knjige, da bo rad segel po njih marsikdo ki ni ravno učenec ali učitelj, pa se zanima za slovensko slovnost. Sestavljajo jih prof. Blažina, prof. Glavičeva, prof. Jevnikar in ravnatelj Dr. Kacin. Upamo, da se bodo za knjigo zanimali vsi Slovenci po svetu.

Tri na dan

Naslednja je tako krepka, da bo zadostovala sama za vse tri! Bilo je tiste dni, ko so sedeli v Jalti Roosevelt, Churchill in Stalin. Pri nekem zajtrku si Churchill prižge svojo debelo cigaro in pove: "Sinoči se mi je sanjalo, da sem umrl in da mi je Vsemogočni obljubil, da bom postal ministrski predsednik vsega sveta."

"Čudno naključje," povzame nato Roosevelt, "ampak tudi meni se je sanjalo, da sem umrl in tudi meni je Vsemogočni obljubil, da bom predsednik vsega sveta."

Roosevelt in Churchill zmagovalno pogledata Stalina, rekoč: "No, in kaj pa ti praviš na to," Stalin vzame počasi pipo iz ust in reče: "Čudno, ampak jaz sem prav nič ne spominjam, da bi vama, fanta, sinoči kaj obljubil."

Bridkosti zaostalih beguncev v Avstriji

V špitalu se zelo pozna, da je že polovico ljudi odšlo. Ni več tistega življenja kot je bilo včasih. Močno se čuti, da so najboljše sile odšle. Šole še delajo. Ljudska šola ima še kar zadosti zasedene razrede. V gimnaziji pa manjka tako učencev kakor tudi učiteljev. Tisti, ki poučujejo, so močno vpreženi na eni strani, ker morajo isti ljudje poučevati več predmetov, na drugi strani pa seveda s popraviljem in drugimi stvarmi nimajo toliko dela, ker je manj učencev. Včasih so se igre, predavanja, koncerti in prireditve vseh vrst kar vrstile v taborišču, sedaj posatjajo redkost. Tudi v kapeli se pozna, da ni več tako zasedena. Službe božje so se kar vrstile brez prestanka vsa jutra, sedaj ni več tako. Šolska maša je sploh odpadla.

Tiste, ki imajo libero desemberco za Argentino, je spravila v zadrego vest, da se je Argentinska popolnoma zaprla. Premišljujemo kam bi, pa ne najdejo izhoda. Kanada, Anglija, Avstralija in druge države gledajo samo na moč, na leta, na zobe, na sposobnost, na vse kar pomeni prvovrstno delovno silo. Vse drugo vračajo, družine trgajo, starcev in otrok ne marajo. V USA manjka botrov — sponzorjev... In kaj bodo počeli vsi številni bolni in bolehní, stari in invalidi? Iz Londona pa javljajo, da sta Anglija in Avstrija podpisali pogodbo, po kateri morajo vse razseljene osebe v treh mesecih izgniti iz avstrijskega teritorija. Kako bodo to izvršili, kam bodo zopet preselili tiste, ki ne bodo dotlej mogli nikamor odpotovati? Strašna je zavešt, da si človek sam prav nič pomagati ne more, da je zapuščen, da nima doma. Vedno težje to prenašamo, čim manj nas je. Za druge se je nekako poskrbelo, za nas, izgleda, ne bo pomoči.

Racioniranje oblačil v Angliji končano

London. — Sedaj šele je ustavljeno racioniranje oblačil v Angliji. Bilo je v veljavi sedem let. Sedaj so zopet oblačila in oblačilno blago popolnoma svobodna na trgu in vsak lahko kupi kar more in hoče. Minister za preskrbo je naznanil v zbornici, da bo kmalu lahko še nekaj predmetov osvobodil racioniranja in jih pustil v svobodni trg.

Uporniki v Burmi so dosegli uspeh

Rangun, Burma. — Vlada Burme je sklenila dati plemenu Karen posebno samostojno republiko v okviru zvezne države Burme. Poleg tega je vlada obljubila pomilostitev vseh članov plemena Karen, ki so se borili in upirali, če položijo orožje do sredne marca. Uporniki niso še odgovorili.

Nizozemska hoče sporazumno urediti Indonezijo

Lake Success. — Nizozemska je pristala na razgovore z zastopniki Indonezije pod pogojem, da prisostvujejo razgovorom tudi zastopniki Zveze Narodov. Poročajo, da v Indoneziji še vedno ni miru in da se nadaljujejo borbe upornikov proti nizozemski vladi.

Bodite previdni, kadar greste preko ceste. Prekoračite to samo pri signalni luči!

Deset let stara mati

Wilmington, Del. — V nedeljo zvečer je v tukajšnji bolnici Memorial Hospital dobila zdravo hčerko, težko 7 funtov in 5 oz. najmlajša mati kar jih je zapisanih v Ameriki. Mati je stara šele 10 let. Doslej je bila najmlajša mati 11 let stara in je v tej starosti dobila sina v Carson City, Mich., v letu 1941. Ime deklice matere so oblasti zatajile češ, da bi objava imena škodovala njej in otroku v njuni bodočnosti.

NOVI GROBOVI

Anton Bevec Sr. Strabane, Pa. — V torek 15. marca zvečer je v bolnišnici Canonsburg Hospital po tri mesečni bolezni umrl pionir slovenske naselbine v Strabane, Pa., Anton Bevec Sr., star 79 let. Doma je bil od Mirne peči pri Novem mestu na Dolenjskem. Bil je eden prvih slovenskih naseljencev v Strabane, Pa., in tudi eden izmed ustanoviteljev odličnega društva sv. Jeronima št. 153 KSKJ. Soprog Mary rojena Potočar, doma od Žužemberka, mu je umrla še leta 1930. Zapuščala tri odrasle sinove, Anthony Jr., John in Frank, šest vnukov in enega pravnuka. Sin John je predsednik porotnega odseka v gl. odbru KSKJ.

Pogreb bo v soboto 19. marca ob 9. uri dopoldne na cerkvi sv. Patrika, Canonsburg, Pa.

IZ RAZNIH NASELBIN

CHICAGO. — Tukaj je umrl v bolnišnici Anton Černič, star 40 let, samski, rojen v Ameriki. Zapuščala očeta in dve sestri, od katerih je ena poročena.

LA SALLE, Ill. — V Detroitu, Mich., je 20. febr. umrla Jenny Stein, rojena Spitzmiller, stara 56 let, doma iz Čateja pri Brezicah ob Savi. V Detroitu zapuščala sina in hčer, tukaj v La Salle pa tri sestre — Thereso Voigrinc, Mary Bratkovich in Katherine Tostovrstnik. Njen brat Frank je umrl pred osmimi meseci.

ELIZABETH, N. J. — Dne 20. febr. je umrl Michael Ferlin, star 55 let, doma s Kozjega na Štajerskem, v Ameriki 35 let. Podlegel je rudarski bolezni siliki, za katero je trpel čez 10 let. Prejšnja leta je živel v Nanticku, Pa. Zapuščala žena, štiri hčere (dve poročeni) in več drugih sorodnikov, v starem kraju pa brata.

VIRDEN, Ill. — Dne 26. febr. je umrl v bolnišnici v Springfieldu Frank Reven, star 81 let, doma iz Idrije. V bolnišnici se je nahajal tri tedne in bil operiran na mehurju. Zapuščala štiri sinove in adoptiran hčer. Žena mu je umrla pred 19 leti.

Obstala so pogajanja za Avstrijsko pogodbo

London. — Sovjetski zastopnik Zarubin je odklonil vse predloge, ki jih je izdelala britanska delegacija preko nedelje za nadaljevanje posvetovanj o mirovni pogodbi za Avstrijo. Sovjetski zastopnik je predlagal, da naj konferenca odloži vprašanje Koroske na konec seje in naj se skuša sporazumeti glede drugih točk, ki so še sporne. Tega zopet nista sprejela britanski in ameriški zastopnik, tako da so zaenkrat pogajanja na mrtvi točki.

Življenje Slovincem v Argentini

Najmlajši Slovinci v Argentini. V družini Silva in Polde Lipovšek so dobili sinčka, ki je pri krstu dobil očetovo ime. Družini begunca Slavko Raka se je prav tako rodil sinček Aleksander. Sinčka je pred dnevi dobil tudi g. Gregor Zidar, ugledni tuk. slov. naseljenec.

Prihod novih Slovincem. 27. dec. je pripeljala ameriška vojaška prevoznica ladja "Bundy" 73 Slovincem; 28. decembra "Kerguenen" 2; 30. dec. "Florida" 15.

G. župnik Vinko Lovšin, ki je nedavno prispel v Argentino, odšel je na svoje novo službeno mesto v škofijo Mercedes.

Poroki. — Na prazniki sv. Treh kraljev sta se v cerkvi da la Candelaria poročila g. dr. Leskovar Leopold in gđe. Boršček Branka. V Lanusu se je pa poročila Helena Fujsova iz znane prekmurske družine. Vzela je Rafaela Tisano. Mladim paroma iskrene čestitke!

Lep življenski jubilej. — Č. g. Tone Ravnikar, sedaj kaplan v San Fernandu, je 17. januarja obhajal 50. letnico rojstva. Deset duhovnih svratov ga je ta dan obiskalo in preživelo z njim lep dan. Jubilantu naše iskrene čestitke!

V imigrantskem hotelu je bila 22. decembra 48 rojena Marija Elizabeta Vasočnik.

Za našimi tlemi je prišlo v Argentino tudi 10 slov. duhovnikov, med njimi tudi vodja Karitativne pisarne papeškega delegata v spitalskem taborišču č. g. p. Ciril Petelin.

V Jugoslaviji so neki nemiri

Trst. — Iz Jugoslavije prihajajo netočne, nedoločne vesti o notranjih nemirih in neredih. Eno tako poročilo pove, da se je del vojske uprl, drugi, da je ob albansko - jugoslovanski meji stalno streljanje, da so Albanci vdrli na jugoslovansko ozemlje in da smo neposredno pred vojnim spopadom na Balkanu. Gotovo je zadnji čas nastala bolj napeta situacija, ker se je Moskva zavzela za načrt, po katerem naj nastane Makedonija kot samostojna republika. Tito bi po tem načrtu izgubil celo južno Srbijo in Makedonijo z glavnim mestom Skopljem. Tito in general Markos sta ta načrt odločno odklonila. Markos je že šel.

Nočejo domov pod komuniste

Newark, N. J. — 43 poljskih mornarjev je zapustilo poljsko ladjo v newyorški luki. Vsi prosijo, da bi bili sprejeti v USA. Izjavljajo, da se nočejo vrniti v svojo poljsko domovino za železno zaveso. Poljske družine v USA so jih sprejele v varstvo in prevzele odgovornost zanje, dokler ne bodo oblasti določile kaj se bo z njimi zgodilo.

Nadzorstvo nad stanarji nam podaljšano do junija 1950

Washington. — Poslanska zbornica je sprejela zakonik, ki podaljšuje nadzorstvo nad najemninami do konca junija 1950. Zakon pooblašča države, da uvedo vso tozadevno zakonodajo.

Razne najnovejše svetovne vesti

WASHINGTON. — Najvažnejša mednarodna pogodba sedanjega časa, takozvani Severno-atlantski pakt, bo v celoti objavljen še ta teden. Že sedaj pa je znano, da ta pogodba določa kot zaščitno cono vso Evropo, ves Atlantski ocean na severni polobli, Združene države in Kanado. Kdorkoli bi na tem področju napadel ali na suhem ali v zraku ali na morju, bi s tem povzročil skupdelno obrambno vojno akcijo vseh držav, ki podpisajo ta pakt. Če bi Rusija napadla USA v ameriški coni Berlina, bi to povzročilo enako vojno akcijo vseh zaveznikov. V zaščitno cono je vključena tudi Meksika in francoska Severna Afrika.

Tozadevno določilo § 5 pravi: Vse države podpisnice soglašajo, da povzročijo vsak oborožen napad na eno izmed njih, napad na vse, pa naj se izvrši tak napad v Evropi ali v Severni Ameriki.

Če se zgodi tak napad, bo vsaka država podpisnica takoj izvajala vse svoje pravice za samoobrambo kakor jih določa mednarodni zakon in vsaka država bo poročala o napadu Zvezi narodov ter obenem izvršila potrebne samoobrambne ukrepe.

Za oboroženi napad se smatra vsako poseganje na ozemlje kateregakoli naroda v Evropi ali Severni Ameriki.

Ta pogodba določa tudi, da bodo podpisniki sodelovali v gospodarskem, političnem in vojaškem oziru.

Države podpisnice si bodo med seboj pomagale in se med seboj posvetovala o vsaki važnejši stvari.

Pakt je popolnoma v okviru statuta Zveze narodov, priznava najvišjo avtoriteto Varnostnega sveta Zveze narodov in vse države se zavezujejo, da bodo zvesto spoštovale dolžnosti, ki jih imajo kot članice Zveze narodov.

LONDON. — Vlada Irana je ostro zavrnila sovjetske zahteve. Obenem je vlada izjavila, da Iran želi povezati svojo usodo z zapadnimi državami in napraviti zvezo z USA. Medtem sovjetsko časopisje in sovjetski radio stalno napada Iran, ne da bi povedal kaj pravzaprav Sovjetska Rusija trenutno sedaj zahteva.

Italijansko časopisje poroča, da so neka misteriozna letala metala orožje na razna mesta v Severni Italiji. To se je zgodilo prav sedaj te dni, ko italijanska komunistična stranka oklicuje generalne manifestacije proti temu, da bi Italija stopila kot podpisnica v Severno Atlantski pakt.

Nekaka vojna pishoza vlada zadnje tedne v Veliki Britaniji in v Evropi. Velika Britanija je sklenila povišati produkcijo borbenih vojni letal za 50%. Istotako je naročila Franciji, naj takoj začne proizvajati posebna borbeno letala po dogovoru. Zunanji ministri zapadno-evropskih držav so izdelali načrt oborožitve po načrtu izvršiti v najkrajšem času.

Arthur Harwey, višji oficir angleškega letalstva in sedaj poslanec angleškega parlamenta, je v poslanski zbornici izjavil, da se bo sedanja kriza še stopnjevala in bo verjetno odločitev padla tja enkrat v juliju. Izjavil je mnenje, da če se takrat ne vna-me vojna, moremo upati še na 6 do 7 let miru.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Radio o Mr. Anton Grdini. — Jutri zvečer ob 6:30 bodo vse postaje v Ohio prinašale življenjske pismo Mr. Anton Grdina pod naslovom: "Anton Grdina comes to America." Tako imenovani: "The Ohio Story" radio program, sponsored by the Ohio Bell Telephone Company. Program bo trajal do 6:45, torej 15 minut v Clevelandu na WTAM.

Nabiranje oglasov. — Družba SND na 80. česti bo izdala lično programno knjižico ob priliki slavnostne otvoritve moderniziranja prostorov in 30-letnice obstoja. Sledeči so pooblaščen za pobiranje oglasov: Miss Vickie Hočevar, 3556 E. 82. St., Mrs. Agnes Žagar, 3579 E. 81. St., Edward Skufca, 3532 E. 78. St. V odboru za pobiranje oglasov so tudi vsi direktorji SND. Rok za pobiranje oglasov je samo do 15. aprila.

Druga obletnica

V petek ob 8:30 bo darovana v cerkvi sv. Vida maša za pok. Franka Kapla v spomin 2. obletnice njegove smrti.

Pismo ima pri nas

Pri nas ima pismo o Frank Seitz. Piše mu Miha Zajc iz Lukovice, Jugoslavija.

Velikonočne razglednice

Lepe slovenske velikonočne razglednice je dobila trgovina Grdina Gift Shoppe na St. Clair. Cena je po 10 centov kos. Preiskrite si jih sedaj, dokler je še obilna izbira.

Delo za severno-atlantski pakt

Washington. — Portugalska vlada je objavila, da je začela posvetovanja z USA o pogodbi o medsebojni pomoči. Danski zunanji minister, ki je bil pri posvetovanjih o severno-atlantskem paktu v USA, je ob slovesu na poti domov močno nakazal, da bo priporočil svoji vladi, da bi tudi Danska podpisala pakt. Portugalska nujno priporoča, da se v zvezo sprejme tudi Španija. Britanski ambasador v Washingtonu je javil, da bo britanski zunanji minister Bevin začetkom aprila prišel v USA, da tu podpíše severno-atlantski pakt za Veliko Britanijo.

Republikanci in južni demokrati sklenili zavezo

Washington. — Potem ko so južni demokrati v senatu 15 dni neprestano govorili in govorili, da bi preprečili nadaljevanje dela po programu predsednika Trumana, so se sporazumeli republikanski in južno-demokratski senatorji in končali bojkot. Sporazum pomeni udarec za demokratsko skupino v senatu. Sporazum je namreč povezal južne demokrate in republikance v parlamentarni taktiki, da bodo lahko pogosto nastopali proti demokratom z uspehom, ker imajo večino, če glasujejo skupno.

Ne odlašajte!

Nabavite si BESEDNIK DR. KERN! dokler je še zaloga. Naročite ga lahko v naši upravi. Pošljemo tudi po pošti, če pošljete \$5.25 v ameriških dolarjih. Ameriška Domovina 6117 St. Clair Ave. Cleveland 3, O. U. S. A.

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DEBEVEC, Editor)
Cleveland 3, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

MARCH						
	1	2	3	4	5	
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

Entered as second-class matter January 6th 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

No. 54 Thurs., March 17, 1949

Rev. Bernard Ambrožič, OFM.

V katakombe?

Dva uvodnika pod gornjim naslovom nam nastajata pod tipkami. V prvem bomo posneli misli o medsebojnih odnosih Cerkev in komunizma, kakor jih je opisal neki rimski dopisnik za tednik U. S. NEWS & WORLD REPORT v Washingtonu. Članek je izšel v številki od 4. marca. V drugem bomo pogledali, če in kako se napovedi omenjenega lista ujemajo z najnovejšimi dogodki v naši stari domovini — Sloveniji.

Minili so časi, pravi oni članek, ko se je dalo morda še misliti, da bi Cerkev in komunistična vlada druga drugo prenašali. Dogodki zmerom bolj kažejo, da kar naprej narašča napetost med obema v deželah vzhodne Evrope, v kolikor je bil vpliv Cerkev doslej tam viden.

Precej dolgo je bila na delu v deželah in o deželah pod komunističnimi vladami dvojna miselnost, kar se tiče obstoja Cerkev. Mnogi so se do zadnjega oklepali misli, da bi se dal najti način za mirno delo Cerkev pod komunizmom, čeprav resničnega prijateljstva med Cerkvijo in državo pod komunizmom nihče ni mogel pričakovati. Drugi so naglašali od vsega začetka, da Cerkev ne kaže drugega kot odločno nastopiti zoper komunizem, pa čeprav bi prišlo do tega, da se Cerkev umakne v podzemlje (underground), ako okoliščine privedejo do te skrajnosti.

Ljudje, ki so o stvari dovolj poučeni, so zdaj prepričani, da je obsodba kardinala Mindszentija odstranila zadnje upanje na kako spravo med Cerkvijo in komunizmom. Nameni in načrti komunizma so se na najbolj jasn način pokazali. Slučaj ogerskega kardinala je po besedah tega članka "izkristaliziral" do konca tudi miselnost vatikanskih krogov, v prvi vrsti papeža samega. Sveti Oče da se je zdaj do konca odločil iti v skrajno opozicijo proti komunističnim vladam. Poglavitno orodje Vatikana v boju zoper komunizem pa je seveda le v tem, da mu je mogoče vplivati na mišljenje velikih množic tam za železnim zastorom. Zato napoveduje članek, da se bo Sveti Oče od zdaj nadalje bolj pogosto oglašal.

Mindszentijeva zadeva, pravi list, sega nazaj v leto 1945. Takrat ga je papež povzdignil v kardinala. Vatikan je takrat hotel imeti za kardinala takega moža, ki je bil znan kot nasprotnik nazizma, da bi se mu ne moglo nič očitati. Izbral je Mindszentija. Odkar je bil kardinal, pravi list in mi zapišemo kakor smo brali, je imel sicer v Vatikanu nasprotnike, vendar mu je Vatikan zmerom pustil prosto roko, da po svoji uvidevnosti vodi Cerkev na Madžarskem.

Mindszentijevo stališče, pravi list, je bilo to, da se v nobeni reči ne bo podvrnil komunistični vladi. Kardinal je namreč bil trdno uverjen, da je katoličanstvo začasno že zapeljeno v deželah s komunistično vlado. Zastopal je torej misel, da se mora Cerkev odločno postaviti v bran, pa naj stane kar hoče. Ko je že enkrat tako, da mora katoličanstvo pasti tam v deželah vzhodne Evrope, je edino na mestu, da pade s krono mučeništva na glavi.

Kardinalovi kritiki so skušali dokazovati drugače. Mislili so, da je še zmerom mogoč kompromis s komunizmom. Trdili so, da ni na mestu, če bi poskušali razvneti mnenje sveta za ceno življenj voditeljev katoličanstva. Verjeli so, da kardinalovo stališče vodi v uničenje katoličanstva. Kritika je baje postala že tako ostro, da je nekega dne šel kardinal k papežu in mu ponudil svoj odstop.

Odkar je bil kardinal obsojen, sta se obe miselnosti nekako pogodili med seboj. Dvojno prepričanje imata namreč obe skupini. Prvo je to, da bo komunizem samo neka, začasna, druga pa, da bo Cerkev obstala do konca sveta. Zato je treba po mnenju vseh katoličanov iti v boj zoper komunizem z vsemi razpoložljivimi sredstvi.

Mir, kadar pride, se bo sklepal s komunizmom na podlagi tega, kar bo Cerkev zahtevala. Cerkev vztraja na tem, da komunistične vlade priznajo Cerkvijo pravico do katoliških šol. Pri pouku v teh šolah zahteva Cerkev popolno svobodo. Enako se Cerkev ne misli podati glede zahteve po svobodi tiska in združevanja v organizacije pod Cerkvino vodstvom. Kajpada morajo katoličani imeti tudi svobodo, da se zbirajo k službi božji. Ako teh pravic Cerkev ne dobi, se mora boj nadaljevati.

Da pojde Cerkev v katakombe, se zdi poučenim krogom v Rimu močno verjetno, zlasti če se preganjanje še poostri. Priprave za tako "podzemlje" so že narejene in če pride do tega, bodo potrebni koraki hitro napravljeni.

Mnogo duhovnikov, ki javnost zanje nič ne ve, živi v deželah, ki so pod kontrolo komunizma. Na videz žive čisto vsakdanje življenje. Oblačijo se kot preprosti svetniki ljudje in seveda policija ne sluti, kdo in kaj so. Ako bo preganjanje tako hudo, da sedanja duhovščina ne bo mogla več opravljati duhovniških dolžnosti pred javnostjo, bo Cerkev pozvala skrivne duhovnike, naj prevzamejo posle.

NOVINE

ZA SLOVENCE "SLOVENSKE KRAJINE" V AMERIKI

Kraljestvo Malakocije

Kralj Malakocije

Če bi šteli znati, čida je Malakocija istinsko, te bi mogli iti gledat v gruntnico v Čakovec. V gruntni knjigaj je točno zapisano, čide so njive v Malakociji. Največ so gosposdri Bistričanci, nekaj pa tudi Gibinčari. Liki tej lastniki so prihajali v Malakocijo samo po dnevi. Prišli so orat, sadit, okapat kukarico, znjat pšenico, proso, v jesen tudi hajdino, pa kukarico trgat i krumplje kopat. Magdica z Bistrice je prignala tudi na vratnice kre bereka proti Krošiči krave past. Eli da je vse to bilo samo na protoletje, poleti i vjesen. Pozimi je jako redko što zaješo v Malakocijo: včasih, če se je pripelao s koli i naklao snope kurarišča, štiri so ostali do i prek zime na malakočki njivaj, postavljenih pokonci i povezani po deset snopov vkup. Tudi bistrički lovci so prišli od časa do časa, ovači so pa poleti i pozimi, po dnevi i po noči gospodar Malakocije bili Malakočki Gjura. Njihova je bila edina hiža na sredini Malakocije. Što je postavio hižo, ne vem. Liki v mapaj iz leta 1895, šteta so se štampale v Beči, je Gjurova hiža označena. Hiža je ne velka, samo tak mala pa tudi ne. Vse je iz lesa i močno zgrajeno. Oblika hiže je podugovata: najprej je stanovanje za Gjurovo familio, kcej se držijo štale za krave i nazadnje hlevi za svinje pa perotino. Gjura so imeli okolik hiže zadosta zemlje za vso to živino. Liki vjesen, kda je bilo polje že pospravljenno, so Gjurove kure slobodno šle tudi malo dele ne samo po Gjurovi njivaj. Reče pa itak ne delajo škode na poli i so vsakše zajtro kre meje odšebetal v berek i si na vodi najše zadosta hrane, ka jim je trbelo večer, kda so se same opet povrnoale na skegen, komaj kakšo prgiščo kukarice vrči, pa šteti tisto so jim parovne kure zvekšega pojele. Gjurov oča so bili kmet i so se dobro razmili na oranje, sejnanje, okapanje. De je pa njij srce vleko za pecami na berek. Gjura so polovico svojega življenja preživeli v ladji na bereki. Ladjo so imeli navadno privezano skončki svoje njive v bereki proti Logi za jouso. Koš, spleteni iz goužovic, je bio tudi vsikdar na tom kraji. Če so imeli nalovljene ribe i so čakali na petek, ka je odnesejo na Bistrice eli k Šamuji v Čerensovec, te so je imeli v tom koši i pod vodov. Odpodi so za koš privezali debeli kamen, ovači bi koš splavali nad vodo i bi ribe poginole. Nešteta leta so imeli Gjura dve ladji. Druga je bila v bereki proti Krošiči. To ladjo so imeli zvekšega samo zato, ka so se prepelali v Krošiči, če je trbelo iti v Čerensovec. Takša potreba je bila večkrat, ar so Gjurovi hodili v Čerensovec k meši i njihova deca ta v školo.

Dragi Joško!

Prišestno soboto boš imel godovno. Tak Ti voščim, kak če bi doma bili: "Dobro utro Ti Bog daj. Bog Ti daj zdravje i svoj blagoslov, ka bi kak najduže živo na zemlji, po smrti pa večno zveličanje!" Pa ne samo Tebi, liki vsem Jožkom iz naše Slovenske Krajine med Murov i Rabov, ki zdaj kladijo ameriško zemljo. Dosta vas je, ki te zdaj godovali. Ve je Števekov zato več eli včas i za njimi pa pridejo Jožki pa Vaneki. Ne vem, zakaj so se v Clevelandi naselili naši sobotni godovnjaki zvekša zvuna varaša: Zerdin pa Pintarič (Matjašec) sta v Mentori, polanski Vuk pa v West Lake. Vsi so tak bole med rožami i lelijami. Tu bliže sta Graj Joe i Gyorkoš, pa tudi Sinček i Munka sta nam v rod, ka jima voščimo z našimi vred. Grdina Joe je telko z nami, ka ga moramo kcej vzeti i jaz sam gvišen, ka ne zameri. Sobotni Jagarič je v Buffali, Bojnc se v Bridgeportu skrivlje, begu- nace Gyorkoš je v Kanadi. Za očikaše Jožke ne vem. Naj se oglašijo. Najbliže tam je Joe Raj v Chestertoni (Indiana). —

Vatikan sam jim bo dal posebne pravice in navodila, kako naj skrbje, da se bodo služile maše, se delili zakramenti in tako dalje.

V nekaterih deželah imajo katoličani že dobro skrite tiskarske stroje, ki utegnejo priti prav v takih časih. Na njih bodo katoličani tiskali knjižice in časopise, ki bodo poročali vesti iz zunanjega sveta. Tudi nekaj skrivnih radio postaj je že pripravljenih za vsak slučaj.

Podlaga vsej tej dejavnosti je prepričanje, da komunizem ne bo nikoli mogel popolnoma uničiti vpliva Cerkev. Verjetno je, da začasno komunizem na zunaj zmaga. Toda vsi vodilni katoličani so trdno uverjeni, da bo vsaj iskra katoličanstva ostala tudi za železnim zastorjem. Enako se prepričani, da bo komunizem ob svojem času propadel, kakor pač propadejo na svetu vse materialne reči. In takrat bo čas, da se tista iskra razpihne v plamen, ki bo posvetil v temo in omogočil, da bo Cerkev kmalu spet v polnem cvetju svoje nove pomladi.

Te misli torej razvija v začetku omenjeni list v navedenem članku. Niso zrasle te misli na njegovem zelnik, saj list ni kaka vaska publikacija, ampak v prvi vrsti politična in gospodarska. Poslušal je pa poročevalec dosti dobro in zapisati je znal, kar je slišal. Podal je svoje najdbe tudi še s kar dosti dostojno spoštljivostjo.

vali lepe vence i rože, vsem štiri so za njegovo dušo molili i darovali za sv. meše i vsem, štiri so ga sprevedli na njegovo zadnjo poti. Bog vsem plati.

CHICAGO

Vmrli so v ponedeljek (14. marc.) v špitali Mrs. Ana Kotnjek, doma z Hotize. Bili so že duže betežni. Nazadnje so imeli raka. Daj Bog pokoj njihovi duši!

CANADA

Smrtna kosa v Montreal. Mr. Števan Krampač nam sporoča, ka je preminil štirtek umri Mr. Števan Dunko. Spreved je bio v soboto 12. marca. Pokojni Dunko je bio rodom iz Gornje Bistrice. N. v. m. p.!

STARI KRAJ

Z Rusoskoga je prišlo domov v Čentibo (na Madžarskom) slovenske matere sin — Bare Kelenc, sestre Mr. Števe Kelenca v Chicagi. (Bara so se na Čentibo omožili.) Sin je bio med bojnov kak madžarski soldak na rusoskoj fronti zgrabljeni i se je zdaj povrno na dom.

Sobočki okraj (tak čemo v ljubljanski komunistični novini od 11. februara) je jako slab. Ljudje nečejo iti v komunistično organizacijo. Tisti, ka so proti komunistom, imajo pred ljudstvom več veljave kak komunisti. Novine se kregajo nad komunisti, ka so ne nikaj vredni, zato pa gospodarstvo nemre nikaj napredovati. Dolenci, Tišina, Beltinci, tej veliki kraji, so celo za nikaj.

Lendavski okraj (tak čemo v komunistični novini od 9. februara) je pa silno napreden. Pomislite, kak de glizdat tam: "V nekaj letaj se bo blice dolensjkoga Prekmurja spremenilo pounoma. Namesto s slamo pokritih hiš bodo zrasle moderne palače... Iz pašnikov napravimo plodne njive. Zgradili homo močno industrijo. Regnerali homo Muro, osušili lendavske dnike..." Vse to brž napravi nekisi komunist iz Odrance, ki se jemi pravi Jože Jerebic. Ar je on zidar, te de pa je znao comprati palače. Samo dozdaj je ne dosta drugoga znao napraviti kak ljudi žandarm javiti, ka so je te notri zapirali i to največ v Odrance, v njegovom rojstnom kraji. Mi bi Jerebica prosili, kda po Doljanskem Prekmurju pozida palače, če bi te ešče na Goricko šou zidat pa Muro regulat, ve de Mura te že od Leграда proti Radgoni tekla.

Dvor Baraga št. 1317 COF

Cleveland, O. — Cenjeni člani tega društva ste prav prijazno vabljeni, da se gotovo udeležite prihodnje seje, ki se bo vršila 18. marca točno ob osmih zvečer v navadnih prostorih.

Ker bo ta seja zelo važna, je potreba, da bo dovolj članov navzočih, ker se bo razmotrivalo o proslavi 40 letnice obstanka našega društva, katero bomo praznovali 15. maja tll.

Ako imate sosedo ali prijatelja, ki je član in morda tega dopisa ne bo čital, ga opozorite na važnost te seje; ako pa še ni član, ga pa vseeno pripeljite s seboj in ga vpišite, da postane naš član. Saj sami dobro veste, da je društvo Dvor Baraga 1317 Katoliških borštnarjev sno najboljših.

Torej pridite na sejo, kjer boste slišali veliko drugih zanimivosti in ob enem pa lahko izrazili svoje mnenje o zadevah, ki bodo prišle v razpravo na dnevni red. Se enkrat, na svidenje na seji v petek 18. marca ob osmih zvečer v šolski dvorani sv. Vida. Pozdravljeni. Za društvo Dvor Baraga 1317 COF,

Louis Erste.

— Guatemala pridela vsako leto več kot 8.000.000 stebel banan in skoro tri milijone funtov teh izvozijo v Zed. države.

ČE VERJAMETE AL PA NE!

Povedali so nam, da bo naša lepše z vsem bičjem in kravino, prihodnja postaja — Regina, kot te kanadske vode, ki se vlečejo brez konca, iz enega močvirja v drugega. In gozd, je že res, da je gozd, ampak kaj bo proti menjševskim "talom," kjer godrnjajo polhi in se poganja divja mačka z drevesa na drevo... Naj je lepa le tujina, lepša ni kot dom je moj... Nikoli in še potem ne, pravim.

En mal dogodek mi je tudi ostal v spominu s tiste vožnje proti Regini. Vlak, to se pravi lokomotiva, je žlampala vodo v hudi žeji, mi smo pa zvedavo opazovali nekaj malega ljudi, ki so stali pred malo postajo in zijali v nas na vlaku. Če bi bilo to na ljubljanskem kolodvoru bi gotovo rekel, da se nam ljubljanske barabce pačijo, kakor so se obnašali fantalini na tej kanadski postaji. Ampak najbrže samo vpijejo na nas, kdo jih poštajne razume, kam da gremo in odkod smo prišli. Poseben eden je bil ves navdušen. Mahal je z rokama in vpil na nas, prav dobro sem si zapomnil, ker je večkrat ponovil: "Kom, end fajt!" Nihče ga ni razumel takrat. Smejali smo se mu in mu prijazno odzdravljali nazaj. Šele pozneje, ko so mi zagnali nekaj tistega čudnega angleškega jezika v butico, sem vedel, kaj je tisti smrkevec hotel od nas. To pa rečem, da je bila njegova sreča, da ga nismo razumeli. Prav lahko bi se primerilo, če bi vedeli, kaj bi rad, da bi kateri od potnikov skočil z vlaka in ga razčesnil, ali ne?

No, počasi je pa vlak le zavozil iz gozda in močvirij in sopil hal po nepregledni ravnini. Kakor daleč je seglo oko, sama ravnina. Joj, toliko ravnani pa še svoj živ dan nisem videl, sem priznal. Čudno se mi je zdelo, da ni bilo skoro nič hiš, nobene vasi, nobenega mesta. Sem pa tja je sredi ravnani čepela kakšna hiša, okrog nje pa gospodarska poslopja. Joj, ali bi Meniševci orali tukaj, če bi imeli toliko ravnine zemlje, sem mislil in škoda se mi je zdelo toliko prazne zemlje, ki leži tukaj in čaka, da jo bo začel kdo obdelovati.

Seveda, to je bilo pred 36 leti, zdaj je morda tam že bolj obljubeno. Takrat je bila pa provinca Saskatchewan, po kateri smo se vozili, res še skoro prazna in vsak, kdor je hotel, je dobil zastonj 160 akrov. Edini pogoj, ki ga je zahtevala vlada od človeka, ki je hotel zemljo, je bil, da je živel na nji po 6 mesecev tri leta zapovrstjo, potem je bila pa njegova in je napravil z njo, kar je hotel. Mnogi so si privzeli zemlje in postali sčasoma dobri rostopječi farmarji ali živinorejci. Seveda, začetek je bil težak, ker je dobil čisto prazno zemljo.

No in končno se je raznesel po vlaku glas, naj pripravimo Prtljago, ker se bližamo mestu Regini, našemu cilju. Okrog pol dne bomo tam. Močno mi je utripalo srce, ko sem spravljal svoje stvari skupaj. Torej sedaj sem na cilju daleč v tujem kanadskem mestu, kjer ne poznam žive duše, ne znam jezika in v žepu — nekaj manj kot 10 dolarjev. Prvič, odkar sem šel tako nepremišljeno in neumno v svet, me je zaskrbelo. Ampak Oče, ki skrbi za lilije na polju in za ptice pod nebom, bo že gledal, da mi ne bo prehudo. Saj itak tukaj nima dosti dela ne z lilijami, ne s pticami, ker je povsod, kamor pogledaš samo resje. Kar bo, pa bo in fant, le korajžjo, sem si rekel, čeprav ne koliko žalostno, rekel sem si pa le.

Pismo iz Brazilije

Brazilija. — Bog vas živi! — Najprej Vam v uredništvu izrazim globoko zahvalo za redno pošiljanje Vašega lista.

V začetku meseca februaria sme potoval po več krajih, kjer so se naselili slovenski begunci, ki so dospeli v Brazilijo meseca oktobra lanskega leta. Skoraj vsi so v mestu S. Paulo in okoli. Vsi so že našli delo in stanovanje komaj za silo. Čutijo posebno mrzel veter tujine, ker še ne poznajo jezika, razmer in življa med domačini in seveda osamelost, ker se niso mogli naseeliti skupno. Težave so zelo velike, ampak je trdno upanje, da si bodo kmalu opomogli.

Skoda le, da so jih prejšnji Slovenci zelo mrzlo sprejeli in se le malokdo zanima za nove prieljence. Nekateri pa so že na boljšem. Eden je zaslovel že kot izvrsten radiotehnik in zelo dobro služi. Drugemu pa je prišlo na pomoč zelo dober mož iz Amerike. Našel sem ga v tovarni pneumatike "Firestone" v mestu Ste. Andre pri S. Paulo. Tam je šef Slovenec iz Clevelanda, Walter John Levar. Bil je zelo na roko vsem tistim Slovencem, ki so se njemu priporočili.

Razdelil sem med našimi ljudmi razne številke Ameriške Domovine in lahko si mislite, kako jim je ugajala. Če tudi ne morem stalno ostati med našimi ljudmi, vendar jim bom pogosto obiskal in mislim, da jim bo v dušno in moralno korist. Predvsem pa sem iz Niteroi v drugo mesto, kjer bom profesor filozofije in kasične literature v višji semeniški šoli. Zelen bi, da bi mi še za naprej tako redno pošiljali Ameriško Domovino in sicer na moj novi naslov. S hvaležnimi pozdravi,

Alojzij Zver,

— Colegio S. Joao, Sao Joao del-Rei (Minas) Brasil.

IVAN JONTEZ:

PRISELJENCI

Povest iz kanadskega življenja

Jaz sem jih videl in tudi živel med njimi. Če komu ne uga-
fajo, naj se jih ogiba ni se pa
treba grdo držati na Janeza,
če jim vrača prijaznost za pri-
jaznost!

Ta incident je bil začetek po-
znejšega razdora med našimi
divarji; Tomaž in Miha sta za-
čela postajati hladna proti tro-
jici svojih tovarišev in potre-
bna je bila le še neznatna izkri-
ca, da razbije skupnico na dvo-
je. To se je tudi zgodilo ka-
sneje, toda o tem pozneje.

Druženje s Poljaki in Ukra-
jinci je prineslo Janezu dvojno
korist: privadil se je njihove-
mu jeziku, kar mu je pozneje
koristilo, in spoznal je, da so
režeži delavci povsod izkorišča-
ni. Zvedel je, kako velika je
bila beda, ki je njegove nove to-
variše poglajala z rodne grude v
tujino, kako bedni narod v Po-
ljki je bil pod železno peto vo-
jaške diktature, ki preganja in
uničuje ljudi, ki zahtevajo pra-
vičnejšo razdelitev zemlje in
pravico za tiste, ki delajo.

"Pilsudski je hudič; slahla,
ki je pograbila vso zemljo, da
je kmetu nič ni ostalo, in in-
dustrijski mogotci, ki delavcem
ne privošči človeškega življe-
nja pa drugi, tisočglavi hudič,
ki nas izžema, biča in goni iz
domovine naših očetov! V Ru-
siji je drugače; nisem boljši-
vik, ampak kot kmetu bi mi bila
ljubša boljševiška diktatura ka-
kor diktatura razbojniških ve-
leposestnikov, kapitalistov, pu-
stolovcev in propalcev!" se je je-
zil Jan, velik, močan in robat
Ukrajinec iz Galicije. "Poraz
boljševikov pred Varšavo me še
danes boli!"

"Molči, bratec, ne govori ta-
ko glasno!" ga je svaril Stani-
slav, majhen, šibak dečko, po
poklicu čevljar in zdaj tesač.
"V Kanadi ne marajo boljševi-
kov!"

Jan ga je presunljivo pogle-
dal.

V BLAG SPOMIN
PRVE OBLETNICE SMRTI NAŠE
NEPOZABNE SOPROGE IN
DOBRE MATERE

Terezije Kašič

ki je za vedno zatisnila svoje mile oči
17. marca 1948

Eno leto je minilo,
odkar zapustila si nas Ti,
žalostni so dnevi bili,
ker pozabiti moč Te ni.

Dom naš poprej tako prijazen,
veselje, sreča bila v njem,
sedaj pa pusto je in prazno,
samo spomin na Tebe v njem
živi.

Zalutajoči ostali:

IGNAC, soprog
ROSE ZELEDNIK CAROLINE PETEK
in MARY, hčere
JACOB ZELEDNIK, in
MATTHEW PETEK, zeta
JACK, vnuk; VIRGINIA, vnučinja

Cleveland, O., 17. marca 1949.

lepota tako globoko vtisnila
v spomin, da bi jo lahko ime-
noval svojo za zmerom.

Zaseka je napredovala, rana,
ki jo je Janez zasekaval pra-
gozdu, je bila daljša vsak dan.
Vsak dan par sto čevljev, vča-
sih tudi tristo, nekega dne je
napravil celo štiristo čevljev
pota—ker je imel pred seboj
samo grmičevje—včasih pa se
je ubijal ves dan in ni prišel

"Molči, molči, seveda da te
kdo ne čuje, da te ne zapro-
je! Molčimo če še bolj boli! Ej,
da, saj molčimo, zato se nam
tako dobro godi! Zato, ker je
preveč strahopetnih molčiče-
žev! Jaz nisem hotel molčati,
ko so nas topli, preganjali, za-
to so mi lomili kosti ter me
zapirali v ječe; nazadnje sem
moral bežati iz domovine, ker
nisem bil pripravljen molčati!
Ti si molčal, zato ti ni bilo tre-
ba krvaveti pod puškinimi ko-
piti, drhal te ni pretepala in
ječ nisi videl od znotraj; in v
Kanado si se napotil, ker tvoji
seljani niso raztrgali dovolj
čevljev, da bi imej ti dovolj de-
la in zaslužka. Vsi ste taki, vsi
molčite, ker vas je strah trp-
ljenja a ne veste, da morate
kljub temu trpeti z menoj
vred! Bojazljivci!"

Janez je začel občudovati Ja-
na; to ti je junak, si je mislil,
ki se ničesar ne boji. In od
nekod se je prikradlo vanj ču-
dno toplo čuvstvo prijateljstva
do preganjanega tovariša iz
tlačene Poljske. Ko se je Ja-
nez mesece pozneje poslavljaj
od svojih poljskih prijateljev,
mu je bilo težko pri duši, po-
sebnost zaradi Jana s katerim se
je bil zelo prijateljil.

8.

Ko je prenehalo snežiti, se je
začelo staro življenje. Janezu
je bilo odkazano delo na tej
strani reke, dve milj v notra-
njosti prazgoda, kjer je delal
popolnoma sam; svoje tovariše
je videl zjutraj v obednici in
zvečer v skupnem bivališču, čez
dan ni videl žive duše razen vča-
sih nadzornika, pa še ta je red-
kokdaj zašel na ono stran pra-
zgoda.

Prvi dan Janez ni bil posebno
navdušen za novi prostor. Pot
tja je bila težavna, kajti sne-
ga je bilo čez dva čevlja in no-
bene gazi; Janeza je vzel ves
dan, da je prišel tja in nazaj.
Drugi dan je bilo bolje; Jane-
zu je začela ugajati veličastna
tišina prazgoda, ki jo je motila
zgolj njegova sekira, ki je ne-
umorno padala na debela dreves
ter jih rušila na tla.

Sam. Levo, desno na vse stra-
ni še širi orjaški pragozd. Sneg.
Mogočne rke topolov so oblo-
žene s plastmi zmrznjenega
snega; smreke se krivijo pod
belo težo; sem pa tja kak osam-
ljen, vitek borovec nejevoljno
stresa svojo krono ob hladnem
dotiku bržečega vetra; na ja-
snem zimskem nebu pa sonce,
ki spreminja molčiči, zasneže-
ni pragozd v pravilčno deželo,
kjer se na vejah dreves, na gr-
mičih, na tleh—povsod!—le-
sketajo v tisočih barvah si-
jajni biseri ki jim ni najti pri-
mere v nobeni draguljarni veli-
kih mest.

Janez je mnogokrah, oprt na
sekiro in zadržujoč diha v sebi,
goltal vase prečudežno lepoto
zasneženega prazgoda, pri tem
pa je pozabljal na vse drugo,
celo da živi. Fant je bil zelo
dovzetan za čare in krasoto
proste narave in ob takih tre-
nutkih, ko je občudovanje pre-
hajalo v ekstazo, si ni želel dru-
gega kakor da bi se mu vsa ta

nek, toda mnogokrat ni mogel
napraviti tega; močvara na eni
in strmina na drugi strani ga
je v takih slučajih prisilila, da
se je moral presekat skozi go-
ščo v potu svojega obraza, dasi
je bil mraz oster in je rezal
prav v kosti. Ni bilo drugega
izhoda. Tako Janez ni dosti
pridobil, če je kak dan napravil
rekordno dolžino poti.

Ker je po velikem snegu pri-
tisnil hud mraz, je sneg zmrz-
nil in Janezu se ni več zdelo
težko hoditi tako daleč na de-
jaški dreves, smrek, jelk, to-
polov, med katerimi so vse kri-
žem ležali podrti gozdni orja-
ki, katerih les je bil trd skoro
kot kamen, jo je vselej s tes-
no in rastočo nejevolje v sebi
ogledoval in pri tem mnogo-
krat klet nadzornika, ki je za-
znamoval pot skozi takšne go-
ščave. Nekajkrat se je takim
"barikadam" lepo izognil ter
napravil večji ali manjši ovi-

danega življenja, uničenega po-
ludarjevih sorodnikov), ki se
je mogočno odbijal od škrlatne
večerne zarje, ki je barvala
pragozd s svojim rdečilom, ga
je zadržal kakih dvajset minut
takorekoč pribitega na mestu,
tako ga je prevzela lepota od
krvave zarje oblitega gozdnega
borca, ki je edini preživel svoje
tovariše in sosede; skupina vit-
kih, belopoltnih brez, ki so se
sestrski objemale ter se ob dihu
vetra sklanjale nad studen-
cem, ki je prhutaj in škropil
preko sive skale v tolmun pod
pečino, je priklenila k sebi nje-
gove za lepoto sprejemljive oči,
da jih je le s težavo odtrgal ter
se napotil dalje; tisoč takih in
podobnih slik in sličic mu je
pokazal pragozd, ki mu je bil
čezdalje ljubši in da je včasih
oduševljeno vzdihnil:
"Čuden človek bi moral biti,
da bi me ta lepota ne prevzela
tre se mi vtisnila v globine du-
še!"

NOVE

posebne RUMENE STRANI

dvakrat tako lahko za rabo . . .

ker so polovico lažje

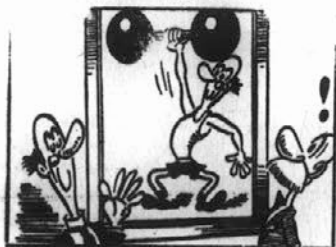
VODNIK ZA NAKUPE V ENI KNJIGI

Dobili boste nove
DIREKTORIJE
lekom marca

THE OHIO BELL TELEPHONE COMPANY

G. WHISKERS

Odprto bo 19. marca!

REGINA'S BEAUTY SALON

6124 Glass Ave.

UT 1-5468

Permanents \$5.00 in več

STEVE ZAYAC in soproga REGINA, lastnika

ŽENINI IN NEVESTE!

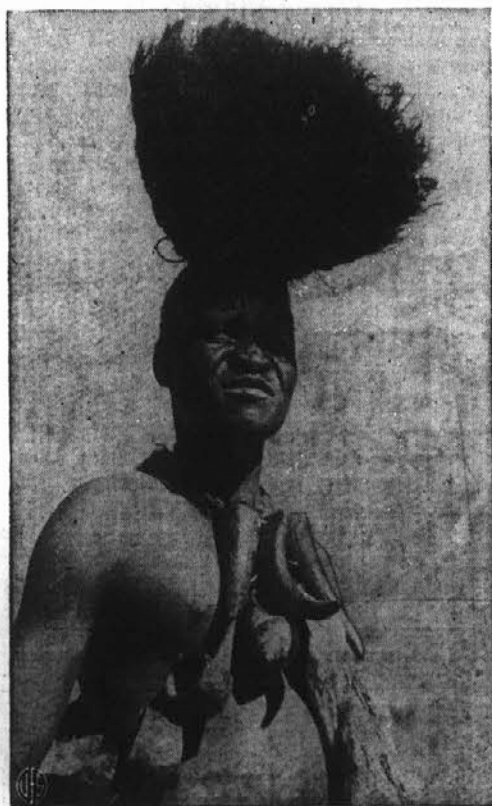
Naša slovenska unijska tiskar-
na vam tiska krasna poročna
vabila po jako zmerni ceni. Pri-
dite k nam in si izberite vzorec
papirja in črk.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Ave.

HEnderson 0628

—AND THE WORST IS YET TO COME
—in njihujše žele gride

Cif Njini Sibanda je poglavar pokristjanjenega rodu v
Južni Rodeziji in bo nastopil v filmu, ki so ga protestantov-
ski misijonarji posneli v Afriki. Film kaže, kako velikega
pomena so premikajoče slike in kako velik pripomoček za
širjenje vere.